

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5121202258
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5121202258.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v právnej veci žalobkyne: Ing. S. K., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. Q. XXX, XXX XX J. Q., adresa na doručovanie: N. XXX/X, XXX XX H. I., proti žalovanému: Ing. C. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. Q. XXX, XXX XX J. Q., o zaplatenie úrokov z omeškania, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 42C/17/2021-115 zo dňa 05.04.2022, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdzuje.

Žalobkyni sa voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“, resp. „okresný súd“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 60.000,- eur od 21.12.2015 do 29.03.2019 v sume 9.821,91 eur, zo sumy 58.800,- eur od 30.03.2019 do 04.03.2020 v sume 2.746,68 eur, zo sumy 58.100,- eur od 05.03.2020 do 08.12.2020 v sume 2.220,53 eur, zo sumy 57.985,30 eur od 09.12.2020 do 22.12.2020 v sume 111,20 eur, zo sumy 57.812,30 eur od 23.12.2020 do 31.12.2020 v sume 71,27 eur a zo sumy 54.455,30 eur od 01.01.2021 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a súčasne rozhodla, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že si na prejednanie a rozhodnutie veci nariadil pojednávanie na deň 05.04.2022, na ktoré sa ustanovila žalobkyňa. Žalovaný, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie doručené do vlastných rúk dňa 16.02.2022, svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil, ani z dôležitého dôvodu nepožiadaval o odročenie pojednávania, na základe čoho súd prvej inštancie konštatoval, že bola dodržaná lehota v zmysle § 178 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Súčasne konštatoval, že žalovaný bol poučený o následku nedostavenia sa na pojednávanie, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie podľa § 274 CSP. Poukázal na to, že žalobkyňa na pojednávaní zotrvala na podanej žalobe a s ohľadom na oboznámené neospravedlnenie neúčasti na pojednávaní zo strany žalovaného žiadala rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, nakoľko mala za to, že sú dané dôvody na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie podľa § 274 CSP.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že v zmysle § 274 CSP je potrebné, aby žalovaný ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní za splnenia dvoch kumulatívnych podmienok, t.j. včas a vážnymi okolnosťami. Pokiaľ ide o včasnosť uviedol, že v prípade, ak sa žalovaný síce ospravedlní, ale oneskorene, napr. len v deň pojednávania, hoci mu nič nebránilo sa ospravedlniť aj skôr, nejde o včasné ospravedlnenie. Pokiaľ ide o vážnosť ospravedlnenia, poukázal na to, že nemôže ísť o banálne,

vyfabulované, nepreukázané alebo nezdokladované dôvody neúčasti na pojednávaní. S poukazom na uvedené na pojednávaní dňa 05.04.2022 rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 CSP, na základe návrhu žalobkyne, keďže žalovaný sa pojednávania nezúčastnil a svoju neprítomnosť riadne a včas neospravedlnil.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni, ktorej žalobe v plnom rozsahu vyhovel, priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému ako neúspešnej strane.

5. Proti predmetnému rozsudku podal žalovaný riadne a včas odvolanie, v ktorom poukázal na skutočnosť, že súd prvej inštancie rozhodol v jeho neprítomnosti, a to aj napriek tomu, že súdu ešte predtým doručil, že je v karanténe a že prekonal COVID-19 a jeho stav bol v čase konania a vynesenia rozsudku taký, že sa tohto konania nemohol zúčastniť. Súčasne uviedol, že pojednávanie mu nebolo riadne oznámené. Poukázal na to, že súd sa vôbec nezaoberal platbami, ktoré na poslednom pojednávaní uviedol, že boli žalobkyni prostredníctvom exekútora vyplatené, a teda nesprávne vyčíslil úroky z danej istiny v danom čase. Priložil potvrdenie, že ešte aj urbárske spoločenstvo v J. Q. vyplatilo žalobkyni sumu, ktorú mu dokladom o poukázaní finančných prostriedkov ešte nedoručili aj v dôsledku obmedzení s pandémiou. V odvolaní poukázal na to, že on si nie je vedomý tohto záväzku a v celom rozsahu s ním nesúhlasí, nakoľko žalobkyňa mala zablokovaný celý majetok exekútorom, už v roku 2015 mohla speňažovať a nie jeho chybou nebola v danom čase uspokojená. Má za to, že práve naopak, touto exekúciou mal zviazané ruky a nemohol si plniť svoj záväzok voči žalobkyni, keďže bol obmedzený exekútorom aj v tom, že nemohol riadne podnikáť, nakoľko mu odobrali prostredníctvom polície vodičský preukaz a v tom čase už ani nebol starostom obce, pričom súd vychádzal z jeho príjmu pri vzájomnou vysporiadaní majetku, takže sa zmenili aj pomery.

5.1. Na základe uvedeného má za to, že uplatnený návrh žalobkyne je v celom rozsahu nedôvodný a súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a sú tu ďalšie dôkazy, ktoré neboli uplatnené, súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, a postupom súdu sa mu odňala možnosť konať pred súdom, a preto navrhol, aby bol rozsudok zamietnutý, zrušený a bola mu priznaná náhrada trov konania a trov právneho zastúpenia.

6. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že považuje rozsudok okresného súdu za správny a navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Uviedla, že pojednávanie sa konalo dňa 05.04.2022, pričom žalovaný si predvolanie na pojednávanie prevzal osobne dňa 16.02.2022, a teda bol riadne a včas na pojednávanie predvolaný. Na pojednávanie sa však nedostavil a svoju neprítomnosť na pojednávaní včas neospravedlnil, ani z dôležitého dôvodu nepožiadal o odročenie pojednávania. Pokiaľ žalovaný uvádza, že súd sa vôbec nezaoberal platbami, ktoré jej boli prostredníctvom exekútora vyplatené, tak jej z istiny 60.000,- eur od súdneho exekútora JUDr. Barbory Božíkovej Ághovej neboli vyplatené žiadne platby, pričom predložila doklad od exekútora Mgr. Bernarda Janíka, ktoré platby a kedy jej boli vyplatené a taktiež doklad o sume, ktorú jej žalovaný vyplatil dňa 29.03.2019, avšak iné platby jej z uvedenej istiny vyplatené ku dňu podania návrhu na zaplatenie úrokov z omeškania neboli (poukázala na to, že tieto doklady boli priložené k samotnému návrhu). Súčasne uviedla, že za celé roky, čo sa s dcérou premiestňujú z jedného nájmu do druhého, nebola zo strany žalovaného ani najmenšia vôľa uhradiť uvedenú istinu, aby mali dôstojné bývanie a hlavne svoje bývanie, a nie je ukončené exekučné konanie 20Er/1394/2016, keďže žalovaný robí samé obštrukcie, len aby sa k peniazom nedostali. Uviedla, že v dnešnej dobe, kedy je trhová cena bytov podstatne vyššia, si za sumu 60.000,- eur nekúpia už ani garsónku. V ostatnom sa pridrжала tvrdení, ktoré uviedla v návrhu, taktiež sa pridrжала tvrdení, ktoré uviedla vo vyjadrení k odporu voči platobnému rozkazu, keď argumenty žalovaného uvádzané v odpore proti platobnému rozkazu na pojednávaní dňa 19.10.2021 a taktiež i v odvolaní voči rozsudku sú nedoložené, neopodstatnené, zavádzajúce, irelevantné a jeho jedinou snahou je predlžovanie času a robenie obštrukcií.

7. Žalovaný v odvolacej replike uviedol, že vyjadrenie žalobkyne sa v celom rozsahu nezakladá na pravde, pričom predložil ďalšie listinné dôkazy, že to, čo tvrdia, sa nezakladá na pravde a nepriznali všetky platby v ich prospech, a to platba do rúk žalobkyne a príjmy z UPS a ZIVL Kysucký Lieskovec. Súčasne poukázal na to, že skutočnosť, že v čase pojednávania mal COVID-19 a bol PN, sa dá preukázať na RÚVZ v Čadci. Taktiež poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 117/1999 zo dňa 14. októbra 1999.

8. Žalobkyňa v odvolacej duplike má za to, že pokiaľ žalovaný uvádza vo vyjadrení, že nebola v konaní 42C/17/2021 priznaná platba, ktorá jej bola doručená k rukám, tak táto platba bola priznaná a uvedená a odrátaná z istiny. Všetky platby, ktoré prijala od exekútora, sú riadne priznané, uvedené a odrátané z istiny. Viac k uvedenej veci nemala čo dodať.

9. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 42C/17/2021-207 zo dňa 10.11.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.12.2022, návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie č. k. 42C/17/2021-115 zo dňa 05.04.2022 zamietol, keď dospel k záveru, že žalovaný skutočnosti o ním tvrdenej karanténe jeho osoby súdu žiadnym spôsobom nepreukázal, pričom žalobkyňa na pojednávaní dňa 05.04.2022 navrhla, aby súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, na základe čoho boli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného v zmysle § 274 CSP.

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok pre zmeškanie na základe podaného odvolania žalovaného v rozsahu danom § 356 písm. b/ CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

11. Primárne odvolací súd poukazuje na to, že odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie žalovaného možno podať iba z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia. Pokiaľ potom žalovaný v odvolaní považoval žalobu za nedôvodnú v celom rozsahu, keď mal za to, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, že sú tu ďalšie dôkazy, ktoré neboli upletené, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia vecí a že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, odvolací súd posúdil tieto námietky ako nedôvodné. Rozsudok pre zmeškanie podľa § 274 CSP možno vydať iba v prípadoch, keď sú kumulatívne splnené všetky podmienky prezumované týmto ustanovením, t. j. možno ho vydať iba vtedy, ak a) súd rozhoduje o žalobe podľa § 137 písm. a/ CSP, t. j. žalobe o splnení povinnosti, b) žalobca navrhol rozhodnúť touto formou rozsudku, c) žalovaný sa nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci mal súd doručenie predvolania riadne a včas vykázané, pričom v tomto predvolaní bol žalovaný poučený o možných procesných následkoch svojho nedostavenia a d) žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami, pričom za včasné ospravedlnenie neprítomnosti žalovaného na pojednávaní sa považuje len také ospravedlnenie, ktoré je súdu doručené najneskôr do začiatku pojednávania. Rozsudkom pre zmeškanie môže súd rozhodnúť na ktoromkoľvek nariadenom pojednávaní, ak sú súčasne splnené všetky uvedené podmienky.

12. Odvolací súd má preukázané, že žalovanému bolo doručované predvolanie na pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 05.04.2022, na ktorom bol vyhlásený odvolaním napadnutý rozsudok, keď zásielka obsahujúca predvolanie žalovaného na toto pojednávanie bola daná na poštovú prepravu dňa 11.02.2022. Predmetná zásielka bola žalovanému zaslaná na adresu J. Q. XXX, XXX XX J. R. K., Slovenská republika, pričom tejto zásielke bolo pridelené podacie č. SK032251742SK a z informácie o doručovaní vyplýva, že sa jednalo o úradnú zásielku so službou opakované doručenie. Uvedená zásielka bola žalovanému doručená dňa 16.02.2022. V prípade uvedenej zásielky sa jednalo o úradnú zásielku, ktorá je podľa § 5 ods. 7 zákona č. 324/2011 Z. z. o poštových službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, korešpondenciou určenou do vlastných rúk účastníkom v konaní pred orgánmi verejnej moci. Z uvedeného mal potom odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie preukázané, že žalovaný si predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 05.04.2022 riadne prevzal.

13. Pokiaľ v odvolaní uvádza, že on súdu ešte predtým doručil, že je v karanténe a že prekonal COVID-19, odvolací súd poukazuje na to, že zo spisového materiálu vyplýva, žalovaný vzhľadom na pandemickú situáciu žiadal okresný súd o odročenie pojednávania, pričom sa jednalo o žiadosť podanú elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu dňa 26.11.2021. Následkom toho došlo zo strany súdu prvej inštancie k zmene termínu pojednávania nariadeného pôvodne na deň 03.12.2021 o 11.00 hod. na deň 11.02.2022 o 11.00 hod. Zo spisu súčasne vyplýva, že žalovaný elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu požiadal dňa 09.02.2022 o ospravedlnenie z pojednávania nariadeného na 11.02.2022 z dôvodu, že je pozitívny na COVID-19, pričom k tejto elektronickej správe pripojil oznámenie o pozitívite na COVID-19 zo dňa 07.02.2022. V dôsledku uvedeného bolo pojednávanie nariadené na deň 11.02.2022 odročené na deň 05.04.2022 o 11.00 hod.. Predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 05.04.2022 o 11.00 hod. si žalovaný prevzal dňa 16.02.2022, pričom

však nijakým spôsobom nepreukázal, že by svoju neúčasť na predmetnom pojednávaní včas a vážnymi okolnosťami ospravedlnil.

14. Pokiaľ žalovaný v odvolaní poukázal na to, že jeho stav v čase konania vynesenia rozsudku bol taký, že sa tohto konania nemohol zúčastniť, bolo jeho procesnou povinnosťou túto neúčasť súdu prvej inštancie riadne a včas ospravedlniť. V prípade, ak z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal predmetné pojednávanie, bolo jeho povinnosťou túto skutočnosť v konaní preukázať, čo však neučinil (v dôsledku toho potom súd prvej inštancie uznesením č. k. 42C/17/2021-207 zo dňa 10.11.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.12.2022, návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie č. k. 42C/17/2021-115 zo dňa 05.04.2022 zamietol).

15. Keďže odvolací súd nezistil, že by na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného neboli splnené aj ostatné podmienky, nakoľko napadnutým rozsudkom pre zmeškanie bolo rozhodnuté o žalobe podľa § 137 písm. a/ CSP, žalovaný sa nedostavil na pojednávanie vo veci, na ktoré bol riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následkoch nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a súčasne neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

16. Na základe uvedeného odvolací súd potvrdil aj výrok rozsudku súdu prvej inštancie o práve na náhradu trov konania, ktorý vykazuje vecnú správnosť, a ktorý nebol žalovaným osobitne namietaný.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania medzi žalobkyňou a žalovaným rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni ako úspešnej procesnej strane v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní nemal ani len čiastočný úspech, keďže odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)